

[Stumph.]

tioner. Men det var der intet at gøre ved, det var nogle af de Ubehageligheder, Besættelsestiden førte med sig, og jeg haaber, at de uden trods alt har taget det med godt Humør.

Spørgsmaalet er nu, om Forholdene har ændret sig saadan, at vi kan vende tilbage til Reglerne i Værnepligtslovgivningen, som de var, før vi vedtog Ændringerne, og det maa vistnok besvares benægtende. Jeg tror derfor, at det er nødvendigt, at vi forlænger Loven, men jeg ved ikke, hvorfor det skal være for to Aar, altsaa til Udgangen af 1948. Vilde det ikke være mere rimeligt, at det kun blev en Forlængelse til Udgangen af 1947? Saa kunde vi til den Tid se, hvorledes Forholdene ligger. Det er nok muligt, at de særlige Bestemmelser til den Tid ikke kan undværes, men saa er der dog en Mulighed for Rigsdagen for at tale med derom.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, men vil som sagt gerne høre, om den højtærede Minister ikke kan gaa med til en Forlængelse paa kun eet Aar.

Stegger Nielsen: Besættelsestiden, der skabte Afbæk i saa mange af vore Forhold, gjorde sig ogsaa gældende over for Værnepligtslovgivningen; derfor blev det nødvendigt efter 5. Maj 1945 at tilpasse Værnepligtsloven efter Forholdene. Det skete ved Loven af 16. Juni 1945 om Ændringer i og Tillæg til Værnepligtsloven af 1912, og Ændringerne vedrørte særlig fire Omraader. For det første ophævedes de værnepligtiges Ret til at begære Udsættelse med at møde paa Session, idet Indenrigsministeren dog i visse Tilfælde kunde give saadan Tilladelse, noget man haaber ogsaa fremtidig kan ske. Dernæst hjemledes en udvidet Mulighed for Kontrol med de værnepligtige, der ønskede at rejse til Udlandet. Endvidere bemyndigedes Indenrigsministeren til at give midlertidige Bestemmelser om Udskydelse af Tidspunktet for de værnepligtiges Optagelse i Lægdsrullen, og endelig blev der givet Bemyndigelse for Udskrivningscheferne til mod Erstatning at rekvirere Lokaler til Session og Værelser til Indkvartering af Sessionens Medlemmer og Personale. Det var som sagt Ændringer, der var nødvendiggjort af Tiden og Udviklingen, og da det, som det fremgik af den højtærede Indenrigsministers udførlige Redegørelse forleden Dag ved Fremsættelsen af Lovforslaget, endnu ikke skønnes, at Forholdene har ændret sig saadan, at man mener at kunne undvære de

særlige Bestemmelser, foreslaas Loven forlænget til Udgangen af 1948. Mit Parti har intet at indvende herimod, heller ikke mod Forlængelsen paa to Aar, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Malechau: Jeg kan i og for sig ogsaa tiltræde den foreslaaede Forlængelse af den midlertidige Lov af 16. Juni 1945 om Ændringer i Værnepligtsloven; dog mener jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Stumph, at Forlængelsen maaske kun burde have været gældende til Udgangen af 1947, altsaa eet Aar i Stedet for som foreslaaet to Aar.

Med Hensyn til § 2, Stk. 1, i Loven af 16. Juni 1945 udtalte den højtærede Indenrigsminister ved Fremsættelsen, at den paagældende Bestemmelse maa anses for paakrævet endnu i nogen Tid for at afskære de værnepligtige fra at benytte den dem ved Værnepligtsloven hjemlede Ret til at kræve Udsættelse med Møde paa Session. Jeg har forstaaet Bestemmelserne i § 2, Stk. 1 og 2, i nævnte Lov saaledes, at vel bortfalder de værnepligtiges Ret til at begære Udsættelse, men at det dog ikke er Meningens ligefrem at afskære dem fra at faa Udsættelse. Der kan jo gives Grunde, f. Eks. paabegyndte Studier eller anden Uddannelse, maaske oven i Købet en lige forestaaende Eksamen, som kan tale for at give en saadan Udsættelse. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister bekræfte, at der ogsaa i Fremtiden under særlige Omstændigheder vil blive set velvilligt paa fremsatte Ønsker om Udsættelse.

Med Hensyn til § 5 i Loven af 16. Juni 1945 forstaaer jeg det saaledes, at man nu vil udskyde Optagelsen i Lægdsrullen af Aargangene 1928 og 1929 til henholdsvis November—December 1947 og November—December 1948. Jeg vil i den Forbindelse bede den højtærede Minister oplyse, om det saa er Meningens, at Aargangene 1930 og 1931, der jo fylder 17 Aar henholdsvis i 1947 og 1948, først skal optages i Lægdsrullen i 1949 og 1950, altsaa naar de paagældende har naaet en Alder af 19 Aar. Det er muligt, at en saadan Udskydelse af praktiske Grunde er nødvendig, men den hindrer jo ogsaa praktisk talt de paagældende i at komme paa Session, inden de er ca. 20 Aar. Adskillige af de værnepligtige kunde maaske nok ønske at møde tidligere; jeg er vel bekendt med Bestemmelsen i § 5 om, at der med Udskrivningschefens Tilladelse kan gives Adgang for værnepligtige, der endnu ikke er optaget i Lægdsrullen,